

இனிமையான குழந்தைகளே! நினைவில் இருந்து கொண்டிருக்கும் போதே இந்த கலியுகத்தின் இரவு முடிந்து போய் விடும், நீங்கள் தந்தையிடம் சென்று விடுவீர்கள், பிறகு பகல் வந்து விடுவீர்கள், இதுவும் கூட அதிசயமான யாத்திரை ஆகும்.

கேள்வி:

குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு சொர்க்கத்திற்குச் செல்லக் கூடிய ஆசை ஏன் இருக்கிறது?

பதில்:

ஏனென்றால் நாம் சொர்க்கத்திற்குச் சென்று விடும்போது மற்ற அனைத்து ஆத்மாக்களும் நன்மை அடைந்து நம்முடைய வீடாகிய சாந்திதாமம் சென்று விட முடியும் என நீங்கள் அறிவீர்கள். உங்களுக்கு சொர்க்கத்திற்குச் செல்ல வேண்டும் என்ற பேராசை கிடையாது. ஆனால் நீங்கள் சொர்க்கத்தை ஸ்தாபனை செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள், இவ்வளவு முயற்சி செய்கிறீர்கள் என்றால் கண்டிப்பாக அந்த சொர்க்கத்திற்கு எஜமானாகவும் ஆகப் போகிறீர்கள். மற்றபடி உங்களுக்கு வேறு எந்த ஆசையும் கிடையாது. நமக்கு பகவானுடைய காட்சி கிடைக்க வேண்டும் என்ற ஆசை மனிதர்களுக்கு இருக்கிறது. ஆனால் அவரோ தானே உங்களுக்கு படிப்பை சொல்லித் தருகிறார்.

பாடல்:

இரவு நேரப் பிரயாணியே, களைத்து விடாதே...

ஓம் சாந்தி.

இரவு நேரப் பிரயாணி என்பதன் அர்த்தத்தை குழந்தைகள் வரிசைக்கிரமமான முயற்சிக்குத் தகுந்தாற்போல அறிந்திருப்பீர்கள். குழந்தைகளின் சுயதரிசன சக்கரம் சுற்றிக் கொண்டிருந்தது என்றால், (தந்தையின்) நினைவில் இருந்தால் நாம் பகல் அதாவது சொர்க்கத்திற்கு எவ்வளவு அருகாமையில் இருக்கிறோம் என புரிந்து கொள்ள முடியும். குழந்தைகளுக்கு புரிய வைத்திருக்கிறார் - இது எல்லைக்கப்பாற்பட்ட பகல் மற்றும் இரவாகும். பிரம்மாவின் எல்லைக்கப்பாற்பட்ட இரவு என சொல்லப்படுகிறது. சாஸ்திரங்களில் எவ்வளவு நல்ல பெயர் எழுதப்பட்டுள்ளது. இலட்சுமி - நாராயணருடைய இரவும் இருக்கும் என்று சொல்லப்படுவதில்லை. பிரம்மாவின் பகல், பிரம்மாவின் இரவு என சொல்லப்படுகிறது. இலட்சுமி நாராயணர் அங்கே இராஜ்யம் செய்து கொண்டிருந்தனர். பிறகு கண்டிப்பாக சிருஷ்டி சக்கரம் சுற்றவே வேண்டும். இலட்சுமி நாராயணரின் இராஜ்யம் பிறகு மீண்டும் சத்யுகத்தில் வரவே வேண்டும். சத்யுகத்திற்குப் பிறகு திரேதா, துவாபரம், கலியுகம் கண்டிப்பாக வரவே வேண்டும். ஆக கண்டிப்பாக சத்யுகத்தில் அவர்தான் இராஜா ஆக வேண்டும். இந்த ஞானத்தை சிவபாபா தான் பிரம்மாவின் மூலம் குழந்தைகளுக்குக் கொடுக்கிறார், ஆகையால் உங்களிடம்தான் இந்த சிருஷ்டி சக்கரத்தின் ஞானம் இருக்கிறது. தேவதைகளிடம் இல்லை. பிராமணர்களாகிய உங்கள் புத்தியில் இந்த ஞானத்தின் சிந்தனை நடக்கிறது, ஆகையால் பிரம்மா மற்றும் பிரம்மாகுமார், பிரம்மாகுமாரிகளின் இரவு என பெயரிடப்பட்டுள்ளது. இப்போது நீங்கள் பகலை நோக்கி சென்று கொண்டிருக்கிறீர்கள். சத்யுகம் பகல் எனவும், கலியுகம் இரவு எனவும் சொல்லப்படுகிறது. நம்முடைய இந்த யாத்திரை கலியுகத்தின் கடைசி மற்றும் சத்யுகத்தின் ஆரம்பத்தின் இடைப்பட்ட சங்கமயுகத்தில்தான் நடக்கிறது. நீங்கள் கலியுகத்தில் அமர்ந்திருக்கிறீர்கள், உங்களின் புத்தியோ அங்கே (பரமதாமத்தில்) உள்ளது. நாம் இந்த சரீரத்தை விட்டு விட்டு தந்தையிடம் செல்ல வேண்டும் என்பதை ஆத்மா புரிந்து கொள்ள வேண்டும். கடைசியில் இலட்சியத்தை அடைந்து விடும் போது அதாவது தந்தை யோகம் (நினைவின் பயிற்சி) கற்பிப்பதை நிறுத்தும் போது சரீரத்தை விடுவீர்கள். படிப்பு முடியும் வரை தந்தை கற்பித்தபடி, படிப்பித்தபடி இருப்பார். குழந்தைகள் தந்தையின் நினைவில் இருக்கின்றனர். இப்படி நினைவில் இருந்து கொண்டிருக்கும்போதே இரவு முடிந்து போய் விடும், பிறகு நீங்கள் தந்தையிடம் சென்று விடுவீர்கள். பிறகு நீங்கள் பகல் வருவீர்கள். இது உங்களின் அதிசயமான யாத்திரையாகும். தந்தை பிரம்மாகுமார், குமாரிகளாகிய உங்களுக்காக பகலை ஸ்தாபனை செய்கிறார். இப்போது பகல் அதாவது சத்யுகம் வந்து கொண்டிருக்கிறது. இப்போது நீங்கள் கலியுகத்தின் இரவில் அமர்ந்திருக்கிறீர்கள். நிரந்தரமாக தந்தையை நினைவு செய்தபடி இருங்கள்.

கண்டிப்பாக அனைவரும் இறக்கவே வேண்டும் என தந்தை புரிய வைத்திருக்கிறார். எப்போது இறக்க வேண்டும்? எப்போது வினாசம் ஆகும்? என மனிதர்கள் கேட்கின்றனர். இப்போது திவ்ய திருஷ்டியின் மூலம் வினாசத்தின் காட்சி காட்டப்பட்டுள்ளது. மீண்டும் இந்தக் கண்களால் பார்க்க வேண்டியிருக்கும், மேலும் ஸ்தாபனையின் காட்சியைக் காட்டுகிறார், அதனையும் இந்தக் கண்களால் பார்க்க வேண்டியிருக்கும். முக்கியமாக எந்த பிரம்மாவின் பகல் மற்றும் இரவு என பாடப்பட்டிருக்கிறதோ அவருக்குத்தான் ஸ்தாபனை மற்றும் வினாசத்தின் காட்சி தெரிந்தது. ஆகவே திவ்ய திருஷ்டியில் பார்த்தது நடைமுறையில் கண்டிப்பாக நடக்கும். பக்தி மார்க்கத்தில் பார்க்கக் கூடிய காட்சிகளை திவ்ய திருஷ்டியின் மூலம் பார்க்கின்றனர். நீங்களும் திவ்ய திருஷ்டியின் மூலம் பார்க்கிறீர்கள். உங்களுக்கு எந்தப் பொருள் மீதும் ஆசை கிடையாது. சன்னியாசிகளுக்கு பரமபிதா பரமாத்மாவை பார்க்க வேண்டும் என்ற ஆசை இருக்கிறது. இங்கே குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு பரமபிதா பரமாத்மா தாமே அமர்ந்து படிக்க வைக்கிறார். உங்களுக்கு சொர்க்கத்திற்குச் செல்ல வேண்டும் என்ற ஆசை இருக்கிறது. நாம் சொர்க்கத்திற்குச் சென்றோம் என்றால் அனைவருக்கும் நன்மை ஏற்பட்டு விடும் என குழந்தைகள் அறிவார்கள். எல்லைக்கப்பாற்பட்ட தந்தை, மனித சிருஷ்டியை படைப்பவர், விதை ரூபமாய் இருப்பவர், அவர் மரத்தின் முதல், இடை, கடைசியை அறிந்தவர் என்பதை இப்போது குழந்தைகளாகிய நீங்கள் அறிவீர்கள். நாம் அந்த தந்தையை மற்றும் அவரின் ஆஸ்தியைப் பற்றி அறிந்திருக்கிறோம். எவ்வாறு மரம் இருக்கிறது எனில், இது மாமரம் என தெரிந்திருக்கின்றனர். விதை விதைப்பதற்கு முன் இரண்டு, நான்கு இலைகள் முளைக்கின்றன, பிறகு மரம் பெரிதாக ஆகிவிடுகிறது. அது ஜடமான விதையாகும். இந்த தந்தை மனித சிருஷ்டியின் விதை ரூபம், அவர்தான் ஞானம் நிறைந்தவர் எனப்படுகிறார்.

இது பாடசாலை என குழந்தைகள் அறிவார்கள், இதில் இந்த படிப்பு கிடைத்துக் கொண்டிருக்கிறது மற்றும் நீங்கள் யோகமும் கற்றுக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். இந்த படிப்பின் மூலம் நீங்கள் இளவரசன் - இளவரசியாக ஆகிறீர்கள். ஆத்மா கண்டிப்பாக தூய்மையாக இருக்க வேண்டும். இப்போது அனைவருமே தூய்மையற்றவர் களாக இருக்கின்றனர். ஆனால் யாரையாவது தூய்மையற்றவர் என்றால் ஒப்புக் கொள்ள மாட்டார்கள். அவர்கள் சொல்வார்கள் - கிருஷ்ணபுரியில் கூட ஒருவருக்கொருவர் துக்கம் கொடுக்கக் கூடிய கம்சன், இராவணன் முதலானவர்கள் இருந்தனர் என்று. ஒருவருக்கொருவர் சுகத்தைக் கொடுப்பவர்கள் தூய்மையானவர்கள் எனப்படு கின்றனர். சொர்க்கத்தில் யாரும் துக்கம் கொடுப்பதில்லை. அங்கே சிங்கமும் ஆடும் ஒன்றாக நீர் குடிக்கும். யாருக்கும் துக்கம் கொடுப்பதில்லை. ஆனால் இந்த விசயங்களை யாரும் புரிந்து கொள்வதில்லை. சாஸ்திரங்களில் படித்த விசயங்களே புத்தியில் வந்து விடுகின்றன. தேவதைகளின் பக்தர்கள் தம்மைத் தாமே தாக்கிக் கொள்கின்றனர். இந்துக்கள் தாமே தம்மை அடித்துக் கொண்டனர். தமது தேவதைகளை நிந்தனை செய்தனர். கிறிஸ்து, புத்தர் முதலானவர்களை எவ்வளவு மகிமை செய்கின்றனர். தேவதைகளை நிந்தனை செய்கின்றனர். இது தர்மத்தின் நிந்தனை அல்லவா. கீதையிலும் சொல்கிறார் - யதா யதாஹி தர்மஸ்ய (எப்போதெல்லாம் தர்மம் கெட்டுப் போகிறதோ)... பெயரும் கூட பாரதத்தினுடையதாக உள்ளது. பாரதம்தான் கீழானதாகவும் உயர்வானதாகவும் ஆகிறது. இலட்சுமி நாராயணர் உயர்வானவர்களாக இருந்தனர். கீழான மனிதர்கள் உயர்வானவர் கள் முன்னால் தலை வணங்குகின்றனர். சன்னியாசிகள் கூட தூய்மையாக இருக்கின்றனர், ஆனால் பகவானை தெரிந்து கொள்வதில்லை. தம்மையே பகவான் என சொல்லிவிடுகின்றனர். மற்ற குருமார்கள் முதலானவர்கள் தூய்மையற்றவர்களாக இருக்கின்றனர், விகாரத்திலும் கூட செல்கின்றனர். விகாரிகள் தூய்மையற்றவர்கள் எனப்படுகின்றனர். அவர்கள் தூய்மையானவர்களை நமஸ்கரிக்கின்றனர் (வணங்குகின்றனர்). சன்னியாசிகள் தம்மை அவர்களுக்குச் சமமாக தூய்மையாக ஆக்குவார்கள் என்று அவர்களை குருவாக ஏற்கின்றனர், இன்றைய நாட்களில் யாரும் சன்னியாசிகளாக ஆவதும் கிடையாது, மற்றபடி இல்லறவாசிகளை குருவாக ஏற்பதில் என்ன பிராப்தி ஏற்படப் போகிறது? அவர்களே தூய்மையற்றவர்களாக இருக்கின்றனர். ஆனாலும் புதிய ஆத்மாக்கள் வரும்போது அவர்களின் மகிமை கொஞ்சம் வெளிப்படுகிறது. யாருக்காவது ஆண் குழந்தை கிடைத்தால், செல்வம் கிடைத்தால் மகிழ்ச்சியடைகின்றனர். பிறகு ஒருவரை ஒருவர் பார்த்து அனைவரும் அவர்களை குருவாக ஏற்கின்றனர். உண்மையில் சத்கதி கிடைக்க வேண்டும் என்பதற்காக குருவை ஏற்கின்றனர். அவர் கண்டிப்பாக ஐந்து விகாரங்களின் மீது சன்னியாசம் செய்து விட்டு தூய்மையானவராக இருக்க வேண்டும். மற்றபடி இல்லறவாசிகளை குருவாக ஏற்பதில் என்ன லாபம்? பெரிய பெரிய இல்லறவாசிகள் குருவாக இருக்கின்றனர், அவர்களுக்கு ஆயிரக்கணக்கில் சீடர்கள் இருக்கின்றனர். யாராவது ஒருவரை குருவாக ஏற்றுக் கொண்டு விட்டால் அவருடைய சிம்மாசனம் வழி வழியாக நடந்து வருகிறது. சீடர்கள் அவருடைய பாதங்களை கழுவி அந்த நீரைக் குடிக்கின்றனர். இது

குருட்டு நம்பிக்கை எனப்படுகிறது. ஓ பகவானே நீயே குருடர்களுக்கு கைத்தடியாகிறாய். . . என மனிதர்கள் பாடுகின்றனர். மாயையாகிய இராவணன் குருடர்களாக (புத்தியற்றவர்களாக) ஆக்குகிறான். அனைவருமே கல்புத்தியாக ஆகிவிடுகின்றனர், ஆகையால் தந்தை சொல்கிறார் - இந்த சாஸ்திரங்கள் முதலான அனைத்தின் சாரத்தையும் நான் வந்து கூறுகிறேன். நாரதரின் உதாரணத்தை சொல்கின்றனர்- உன்னுடைய முகத்தைப் பார், இலட்சுமியை மணமுடிக்கத் தகுதி உள்ளதா? இலட்சுமி சொர்க்கத்தில் இருப்பார். நாம் முயற்சி செய்து எதிர்காலத்தில் இலட்சுமியையோ அல்லது நாராயணரையோ மணமுடிக்க வேண்டும் என்பதை இப்போது நீங்கள் தெரிந்திருக்கிறீர்கள். ஆக இதுவும் கூட இங்கே உள்ள விசயம் ஆகும். முகம் மனிதர்களுடையதாக உள்ளது, இலட்சுணம் குரங்கு போல் உள்ளது. உங்களுடைய முகத்தைப் பாருங்கள் என தந்தை சொல்கிறார். நீங்கள் சொர்க்கத்தின் எஜமானாக ஆகும் பேராசை வைக்கிறீர்கள் தானே என மனிதர்கள் உங்களை கேட்கின்றனர். அட, நாங்கள் முழு உலகத்தையும் சொர்க்கமாக ஆக்குகிறோம் என அவர்களுக்கு புரிய வைக்க வேண்டும். இவ்வளவு முயற்சி செய்கிறோம் என்றால் கண்டிப்பாக எஜமானாகவும் கூட நாங்கள் ஆக வேண்டும் அல்லவா. யாராவது இராஜ்யம் செய்வார்கள்தானே.

பாபா புரிய வைத்திருக்கிறார் - முதல் பெரிய எதிரி காமம், அது முதல், இடை, கடைசியும் துக்கத்தை தருகிறது. இது அரைக் கல்பத்தின் கடுமையான எதிரியாகும். நாடகத்தில் சுகம் மற்றும் துக்கம் உள்ளது, எனினும் துக்கத்தில் எடுத்துச் செல்பவரும் இருக்கிறார். அவர் இராவணன் ஆவார். அரைக் கல்ப காலம் இராவண இராஜ்யம் நடக்கிறது. இந்த விசயங்களை குழந்தைகளாகிய நீங்கள்தான் அறிவீர்கள். உங்களுக்குள்ளும் வரிசைக்கிரமமாக இருக்கின்றனர். இப்போது பாருங்கள், கைலாச மலையில் சங்கரனும் பார்வதியும் இருக்கின்றனர் என சொல்கின்றனர். ஜனாதிபதி முதலானவர்கள் கூட அமர்நாத், கைலாச பர்வதத்திற்குச் செல்கின்றனர். ஆனால் அங்கே சங்கர் பார்வதி எங்கிருந்து வந்தனர் என்பது கூட புரிவதில்லை. பார்வதி துர்க்கதியில் இருந்தாரா என்ன, அவருக்கு அமர்ந்து கதை சொல்வதற்கு? துட்சும வதனத்தில் துர்க்கதியைப் பற்றிய கேள்வியே கிடையாது. எவ்வளவு தூரமான இடங்களுக்கும் சென்று மனிதர்கள் அடி வாங்குகின்றனர் (ஏமாற்றம் அடைகின்றனர்). இது பக்தி மார்க்கமாகும். மனிதர்கள் துக்கத்தை அடையவே வேண்டியுள்ளது. பிராப்தி அல்ப காலத்திற்கானதாகும். அது என்ன பிராப்தி? தீர்த்த யாத்திரையில் எவ்வளவு காலம் இருக்கின்றனரோ அவ்வளவு காலம் தூய்மையாக இருக்கின்றனர். ஒரு சிலரோ மது அருந்தாமல் இருக்க முடிவதில்லை என்பதால் மறைத்தாவது மது புட்டிகளை எடுத்துச் செல்கின்றனர். பிறகு அது தீர்த்த யாத்திரையே அல்ல. அங்கும் கூட எவ்வளவு அசுத்தங்கள் இருக்கின்றன, விசயத்தை கேட்கவே வேண்டாம். விகாரி (விகாரம் நிறைந்த) மனிதர்களுக்கு அங்கே விகாரமும் கூட கிடைக்கிறது. மனிதர்களுக்கு ஞானம் இல்லை, எனவே பக்தி நல்லது, அதன் மூலம் தான் பகவான் கிடைப்பார் என புரிந்து கொள்கின்றனர். அரைக் கல்பம் பக்தியின் அடியை வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. அரைக் கல்பத்திற்குப் பிறகு பக்தி முடிவடையும் போது பகவான் வருகிறார். பாபாவுக்கு இரக்கம் உண்டாகிறது. பக்தியால் பகவானை அடைகின்றனர் என்பதல்ல. அப்படியானால் பிறகு ஏன் பகவானை அழைக்கின்றனர்? ஏன் நினைவு செய்கின்றனர்? பகவான் எப்போது கிடைப்பார் என்பதை புரிந்து கொள்வதில்லை. பக்தியால் கிருஷ்ணரின் சாட்சாத்காரம் (காட்சி) கிடைத்தது என்றால் போதும், அவருக்கு பகவான் கிடைத்து விட்டார், வைகுண்டவாசியாக ஆகி விட்டார் என புரிந்து கொள்கின்றனர். கிருஷ்ணரின் தரிசனம் கிடைத்தால் போதும், கிருஷ்ணபுரிக்குச் சென்று விட்டார் என நினைக்கின்றனர். ஆனால் யாரும் போவது கிடையாது. ஆக, பக்தி மார்க்கத்தில் குருட்டு நம்பிக்கை நிறைய இருக்கிறது. குழந்தைகளாகிய நீங்கள் இப்போது புரிந்து கொண்டீர்கள். தந்தை சாதாரண உடலில் வருகிறார், அப்போது நிந்தனைகளை அடைகிறார். இல்லாவிட்டால் எந்த உடலில் வருவது? கிருஷ்ணரின் உடலில் என்றால் நிந்தனைகள் ஏற்படாது. ஆனால் கிருஷ்ணர் தூய்மையற்ற உலகில் தூய்மையாக்குவதற்காக வருவது என்பது நடக்காதது ஆகும். கிருஷ்ணரை பதித பாவனர் (தூய்மையற்றவர்களை தூய்மையாக்குபவர்) என சொல்வதும் இல்லை. மனிதர்கள், பதித பாவனர் யார், அவர் எப்படி வருகிறார் என்பதை கூட புரிந்து கொள்வதில்லை, ஆகையால் யாருக்கும் நம்பிக்கை ஏற்படுவதில்லை. எப்படி பிரம்மாவின் உடலில் வருகிறார் என்பது சாஸ்திரங்களில் கிடையாது. பிரம்மாவின் வாய் மூலம் சூரிய வம்சம், சந்திரவம்சத்தின் தர்மம் ஸ்தாபனை ஆகிறது என சொல்லவும் செய்கின்றனர். பிறகு எப்போது ஏற்படுகிறது, எப்படி ஏற்படுகிறது என்பதை மறந்து போகின்றனர். பிரஜாபிதா பிரம்மா இங்கே சங்கமயுகத்தில் இருக்க வேண்டும், அப்போதுதானே பிராமணர்களின் புதிய சிருஷ்டி படைக்கமுடியும். மனிதர்கள் மிகவும் குழம்பிப் போயிருக்கின்றனர், அவர்களுக்கு வழி காட்ட வேண்டும். தந்தை வந்து எவ்வளவு பெரிய சேவையை செய்கிறார். நாம் 5 விகாரங்களால் ஒரேயடியாக

குரங்கை விடவும் மோசமானவர்களாக ஆகிவிட்டிருக்கிறோம் என்பதை நீங்கள் புரிந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். நாம் தான் தேவதைகளாக இருந்தோம், பிறகு ஒரேயடியாக என்னவாக ஆகி விட்டோம்! இப்படிப்பட்டவர்களை தந்தை மீண்டும் எவ்வளவு உயர்வாக ஆக்குகிறார் எனும்போது தந்தை மீது எவ்வளவு அன்பு செலுத்த வேண்டும். இதனை தந்தை சொல்கிறாரா அல்லது தாதா (மூத்த அண்ணன்) சொல்கிறாரா? இது கூட எத்தனையோ குழந்தைகளுக்குத் தெரிவதில்லை. தந்தை சொல்கிறார் - நான் எப்போதும் இரத்தத்தில் இருக்க முடியுமா என யோசித்துப் பாருங்கள். அது சாத்தியமில்லை. நான் வருவதே சேவைக்காக.

பாபாவுக்கு ஒரு செய்தி வந்தது - மனிதர்கள் பிறருக்கு சுகம் கொடுக்க முடியுமா? என யாரோ கேட்டார்களாம். அதற்கு ஒருவர் சொன்னாராம் - அல்ல, ஈஸ்வரனே மனிதர்களுக்கு சுகத்தைக் கொடுக்க முடியும். மனிதர்களின் கையில் ஒன்றும் இல்லை. அப்போது யாரோ ஒரு குழந்தை பிறகு புரிய வைத்தார் - மனிதன்தான் சுகத்தைக் கொடுக்கிறான், அனைத்தையும் செய்கிறான். ஈஸ்வரனின் கையில் எதுவும் இல்லை. அட, நீ எதுவும் கொடுப்பது கிடையாது. ஈஸ்வரனின் கையில்தான் உள்ளது அல்லவா. அவர்களுக்குப் புரிய வைக்க வேண்டும் - ஸ்ரீமத்படி (தந்தையின் உயர்ந்த வழிப்படி) நடக்க வேண்டும். பரமபிதாவின் ஸ்ரீமத் இல்லாமல் யாரும் சுகத்தைக் கொடுக்க முடியாது. தன்னை உயர்த்திக் கொள்ளக் கூடாது. நாம் ஸ்ரீமத்படி முழு உலகத்தையும் சொர்க்கமாக ஆக்குகிறோம். ஆகவே, பாருங்கள், குழந்தைகளுடையது எவ்வளவு பெரிய தவறு ஏற்பட்டு விடுகிறது. ஈஸ்வரனின் கையில் உள்ளது என அவர்கள் சொல்கின்றனர். மனிதர்கள் கையில் உள்ளது என பி.கு.க்கள் சொல்கின்றனர். உண்மையில் தந்தையின் கையில்தான் உள்ளது. ஸ்ரீமத் இல்லாமல் எதுவும் செய்ய முடியாது. மனிதர்கள் ஒரு பைசாவுக்கும் பயனற்றவர்களாக ஆகி விட்டனர். இராவணன் மனிதர்களை கல்புத்தியாக ஆக்கி விடுகிறான் என தந்தை சொல்கிறார். நான் வந்து உங்களை தங்க புத்தியாக ஆக்குகிறேன். அனைத்து மகிமையையும் தந்தைக்கு செய்ய வேண்டும். நாங்கள் ஸ்ரீமத்படி நடக்கிறோம். ஈஸ்வரனைத் தவிர வேறு யாரும் மனிதர்களை உயர்வாக ஆக்க முடியாது. நல்லது!

பிரம்மாவின் முக வம்சாவளி பிராமண குல பூஷணர்கள் (ஆபரணங்கள்), சுயதரிசன சக்கரதாரிகளாகிய இனிமையிலும் இனிமையான காணாமல் போய் கண்டெடுக்கப்பட்ட செல்லக் குழந்தைகளுக்கு தாயும் தந்தையுமான பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவுகளும் காலை வணக்கமும். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்காரம்.

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம் :

1. இவ்வளவு சேவை செய்யக் கூடிய, நம்மை இவ்வளவு உயர்வான தேவதைகளாக ஆக்கக் கூடிய தந்தையின் மீது இதய பூர்வமான உண்மையான அன்பு வைக்க வேண்டும்.
2. எப்போதும் ஒரு தந்தையின் மகிமையை செய்ய வேண்டும். தன்னைப் பெருமைப்படுத்திக் கொள்ளக் கூடாது.

வரதானம் :

எப்போதும் சரியான, உயர்வான கர்மங்களின் மூலம் வெற்றியின் பலனை பிராப்தி செய்யக் கூடிய ஞானி, யோகி ஆத்மா ஆகுக.

ஞானி, யோகி ஆத்மாக்களின் அனைத்து கர்மங்களும் தானாகவே யுக்தி யுக்தமாக இருக்கும். யுக்தி யுக்தமாக என்றால் எப்போதும் சரியான, உயர்வான கர்மங்கள். எந்த கர்மம் என்ற விதையும் பலனின்றி போகாது. யார் யுக்தி யுக்தமாக இருப்பார்களோ அவர்கள் எந்த சமயத்திலும் எந்த சங்கல்பம் (எண்ணம்), சொல், செயல் வேண்டுமானாலும் செய்ய முடியும். அவர்களின் சங்கல்பம் கூட யுக்தி யுக்தமாக இருக்கும். இதை செய்ய விரும்பவில்லை, ஆனாலும் ஆகி விட்டது, யோசித்திருக்கவில்லை, ஆனாலும் யோசித்து விட்டேன் - இப்படியாக அல்ல. இரகசிய யுக்த, யோக யுக்தமாக என்பதன் அடையாளமே யுக்தி யுக்தமாக என்பதாகும்.

சுலோகன்:

யாருடைய மனம் பெரிதாக (பரந்த மனம்) இருக்குமோ அவர்களின் உண்டியல் (பண்டாரம்) எப்போதும் நிறைந்திருக்கும்.